

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A szervernapló ára**

1. Dán fuvalat a salétromos pult felett

Zsombor Dénes

A folyosó sötétjében Kelemen Dániel okostelefonjának kijelzője kékes fényt vetett a repedezett linóleumra. A hitelek törlesztésének szorongató értesítései és a hibrid műszak kimerítő feladatai közepette a fiatal adatelemző tehetetlenül figyelte, ahogy a földszinti kisbolt körül gyökeres fordulatot vesz a társasházi élet. Szilágyi Marika ugyanis váratlan lépésre szánta el magát: a bolt eladásából befolyó összegből megvásárolta a házban élő egykori légiós lakását, átadva a helyiséget a Dániából hazatért Idának és hétéves kislányának, Mirinek.

Az új tulajdonos érkezésével a „Miri Csemege” nevet kapó üzletből szempillantás alatt eltűntek a Székely Ricsi-féle pult alatti, csempészett osztrák áruk. Ida szigorú, kistermelői kínálatra váltott, Ricsit pedig a sármját kihasználva legális logisztikussá képezte át. A ház megmentője mégis Szabó Andrea lett: házi kovászos kenyerei a bolt abszolút sztárjaivá váltak, a tiszta bevételekből származó jutalék pedig végre kihúzta a férjét, Gábort az elszabaduló árak és a kényszerárverezéssel fenyegető dr. Balog Henrik hálójából.

Az üzlet pultja mögött most a Bálinttal való kapcsolatának romjait nyögő Enci dolgozott. A lány a mindennapi hajításban elfojtott feszültségei elől a munkába menekült, miközben a hétéves Miri – a bolt TikTok-reklámarcaként – gátlástalan, dán mintájú közvetlenséggel szórta a házi titkokat a videókban. Miri kendőzetlen őszintesége szembesítette a lakókat a saját elfojtásaikkal, miközben Enci a pult mögött állva a kislány csicsergéséből a ház minden rejtett drámájáról értesült, többek között Erzsi mama szigorú, kockás füzetes pénzügyi ellenőrzéseiről is.

A tulajdonváltás azonban nem ment zökkenőmentesen. A házat bürokratikus hurokban tartó Fekete Zoltán közös képviselő és Balog ügyvéd mindent megtettek, hogy ellehetetlenítsék Ida lakásvásárlását, ám a szürke zóna összefogott: Köves Dezső bá precíziós papírjaival és Ricsi összeköttetéseivel kijátszották a rendszert. A kisbolt eladása miatt azonban a hajléktalanná vált légiós a szuterén sötét, nyirkos raktárába kényszerült, ahol a szivárgó gázcsövek szomszédságában, magányosan sörözve forralt bosszút a világ ellen.

A kőkemény, lecsúszott katonától egyedül a kis Miri nem félt. A kislány titokban

lelopózott a szuterén lépcsőjén, és friss, meleg pogácsával etette a sötétben bujkáló férfit. A széteső párkapcsolatok, a digitális túlterheltség és az anyagi bizonytalanság hálójában vergődő Vászoly utca 6.-ban így vált a föld alatti raktár árnyékos lakója a kis Miri elszánt, láthatatlan védelmezőjévé a házat fojtogató közös képviselővel szemben.

2. A szabályzat árnyéka

Imre Cső

A csattanó ajtó visszhangja még ki sem hunyt a másodiki folyosón, amikor a felsőbb emeletekről kimért, kíméletlen léptek sora közeledett. Fekete Zoltán a műanyag mappáját a mellkasához szorítva ereszkedett le a lépcsőn. Szigorú, ellentmondást nem tűrő tekintete azonnal megtalálta a linóleumon felejtett apró kartondobozt, amit Dániel hagyott a fal tövében. A közös képviselő megállt, élére vasalt tartással kihúzta magát, és a golyóstollát fenyegetően a papírhoz érintette.

- A tűzvédelmi szabályzat negyedik pontja értelmében a menekülési útvonalon semmiféle magánvagyon nem tárolható - jelentette ki Fekete úr színtelen, gépies hangon. - Erzszi néni, remélem, nem az Ön jóváhagyásával alakul át a folyosó hulladékudvarrá. A rendszabály mindenkire vonatkozik.

A szomszédos ajtórésből Kőves Dezső lépett elő finom, kalapos intéssel, megpróbálva elsimítani az éleződő feszültséget. Dezső bá a tőle megszokott gáláns modorával azonnal felajánlotta, hogy elviszi a dobozt, miközben halkan megjegyezte: reggel a Miri Csemege előtt is Fekete úr túlzott bürokráciájáról suttogtak a lakók. A közös képviselő azonban nem engedett a diplomatikus bájnak. Egy piros tollal írt figyelmeztető cédulát ragasztott Dániel ajtófélfájára.

Odabent Dániel a sötét előszobában az ajtónak támaszkodva hallgatta a kinti éles szavakat. A lépcsőház feszültségét szinte vágni lehetett, miközben a szuterén felől Miri riadt, fojtott hangja szűrődött fel a lépcsőfordulóba. A Vászoly utca 6. lakói egyetlen hibára vártak, s Fekete úr szigora lassan minden emeletre rászorította a maga kíméletlen hálóját.

3. A szerver árnyéka a másodikon

Imre Cső

Dániel a biztonsági zár kettős kattánása után az ajtónak döntötte a hátát, s mélyeket lélegzett a sötétben. A bejárati ajtó vékony részén át még hallatszott, amint Fekete Zoltán a megszokott pedáns lépteivel végighaladt a függőfolyosón, de Dánielt most nem a közös képviselő újabb körlevele aggasztotta. A zsebében lapuló telefon kijelzője újra életre kelt, mintha a névtelen feladó pontosan tudná, hogy egyedül maradt a négy fal között. „A tegnapi törlés nem törli a felelősséget” – állt a rövid, vészjósló üzenetben.

Ujjai remegtek, miközben végigsimított a hideg üveglapon. Tegnap éjjel, a digitális kiégés utolsó rohamában egyetlen gombnyomással tüntette el a cég bizalmas adatait az elemző szerverről, mielőtt elküldte a felmondólevelét. Azt hitte, a lépése nyomtalan marad, ám a Vászoly utca 6. fojtogató hálójában semmi sem maradhatott rejtve. Szeme előtt felrémllett a gyanakvó tekintetű Dr. Balog Henrik, aki az imént még a lépcsőházban méregette őt jéghideg eleganciával, s a kártyaadóságokba fulladó Dr. Szabó András, aki éles, vágó hangon utasította vissza a szomszédok közeledését.

A szobában csak a monitor kék derengése és Bendi felső emeleti bányászgépeinek tompa morajlása törte meg a csendet. Dániel kényszeresen ellenőrizte az ablakredőnyt, majd az asztalhoz lépett, hogy átnézze a felhalmozott hiteleiről szóló felszólításokat. A kapualjból ekkor halk nevetés hallatszott: Ricsi épp egy doboz csempészett kávéát adott át Dezső bának, aki gáláns kalapemeléssel köszöntötte a szomszédot a szürke zóna megszokott szolidaritásával. Dániel azonban tudta, hogy rajta ez a jóindulat sem segíthet: a tegnapi döntése árnyéka rázárult a lakásra, s a telefon újabb rezdülése már a végső lebukás közeledtét jelezte.

4. A szervernapló ára

Kata Szikra

Dániel a nehéz bejárati ajtónak döntötte a hátát, s a sötét előszobában hallgatta a saját akadozó légzését. A markában tartott telefon kijelzője újra és újra felvillant a tenyerében, mint valami kíméletlen jelzőfény. A tegnapi éjjeli döntése – amikor hajnali kettőkor, egyetlen elkeseredett kattintással letöltötte a bizalmas szervernaplókat,

mielőtt elküldte volna a felmondását – védelemnek készült, nem huroknak a nyaka köré. Mégis, a rejtett számról érkezett sorok most azt bizonyították, hogy valaki pontosan követte minden egyes billentyűleütését.

Kint, a folyosó túloldalán tompa puffanás hallatszott: Nóra lakásában Réka éppen az utolsó dobozát húzta be az ajtón, hogy elfoglalja a közösen kivett szobát Encivel. Az új lakótársak költözésének hétköznapi zaja furcsa, idegen kontrasztot alkotott Dániel bensőjében feszülő pánikkal.

Lopakodva az ablakhoz lépett, és az elhúzott sötétítőfüggöny résén át letekintett a belső udvarra. A szürkületben Dr. Balog Henrik élre vasalt öltönyének sötét sziluettje rajzolódott ki. A végrehajtó ügyvéd hideg kimértséggel állt Székely Ricsi nyitott csomagtartója mellett, de tekintete egyetlen másodpercre sem a csempészett árukra szegeződött – szikrázó, éles szemével a másodiki ablakokat pásztázta.

Dániel ujjja görcsösen rászorult a telefon házára. Rettegett megnyitni a titkosított mappát, de tudta, hogy már nincs visszaút: a tegnap esti titok többé nem maradhatott az ő magánügye.